

## USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **STROJÍRENSKÝ VĚDECKOTECHNICKÝ PARK s.r.o.**  
IČO: 241 26 381, sídlem U Panelárny 136, 273 43 Buštěhrad  
zastoupena advokátkou Mgr. Terezou Ječnou  
sídlím Štefánikova 1347, 293 01 Mladá Boleslav

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**  
sídlím Na Františku 1039/32, 110 00 Praha 1

**o žalobkynině návrhu na obnovu řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, skončeného rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 10A 43/2019 - 50 ze dne 16. 1. 2020**

**takto:**

- I.** Návrh na obnovu řízení **se ve vztahu k výroku I. rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10A 43/2019 - 50 ze dne 16. 1. 2020 odmítá.**
- II.** Návrh na obnovu řízení **se ve vztahu k výroku II. rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10A 43/2019 - 50 ze dne 16. 1. 2020 zamítá.**
- III.** Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

**Odůvodnění:**

### **I. Vymezení věci**

1. Žalobkyně se žalobou podanou 14. 3. 2019 domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vedení kontroly, zahájené 24. 8. 2016 u žalobkyně jako příjemkyně dotace dle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, a zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v souvislosti s realizací projektu v rámci OPPI, programu Prosperita Výzva III (veřejná podpora), projekt Strojírenský a materiálový vědeckotechnický park a podnikatelský inkubátor, číslo projektu 5.1 PP03/132, vedené pod č. 1776. Žalobkyně navrhla, aby městský soud určil, že zásah žalovaného spočívající ve vedení kontroly č. 1776, jakož i při samotném vyřizování jejích námitek proti protokolu o výsledku kontroly, je nezákonný, aby žalovanému zakázal v zásahu pokračovat a aby mu přikázal obnovit stav před zásahem, *in eventum*, aby městský soud rozsudkem toliko určil, že zásah žalovaného spočívající ve vedení kontroly č. 1776 byl nezákonný.

2. Městský soud rozhodl o žalobě rozsudkem č. j. 10A 43/2019 - 50 ze dne 16. 1. 2020, jímž ji v části směřující proti kontrolním zjištěním vysloveným v Protokolu o výsledku kontroly ze dne 10. 9. 2018, č. j. MPO 53207/2018, a souvisejícím závěrům vysloveným v písemnosti žalovaného označené „Vyřizování námitek podle § 14 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád)“ ze dne 14. 1. 2019, č. j. MPO 83491/18/61300, odmítl (**výrok I.**) a ve zbytku zamítl (**výrok II.**). Žalobkyně podala proti tomuto rozsudku kasační stížnost, ale nezaplatila soudní poplatek a Nejvyšší správní soud řízení o ní usnesením č. j. 2 As 42/2020 - 15 ze dne 10. 6. 2020 zastavil.

## II. Návrh na obnovu řízení

3. Návrhem podaným 27. 6. 2020 městskému soudu se žalobkyně domáhá obnovy shora uvedeného řízení před soudem řkouc, že důvodem obnovy je interní sdělení žalovaného z 3. 12. 2018 ve věci „Kontrola na místě projektu č. 5.1 PP03/132 (OPPI) u příjemce dotace – Strojírenský vědeckotechnický park s.r.o.“, zpracované Ing. L. V. a adresované Ing. V. Š., (dále jen „**Interní sdělení**“), které se dostalo do žalobkyniny dispoziční sféry doručením poštovní zásilky na adresu jejího sídla 30. 3. 2020. Tento důkaz nemohl být bez žalobkynina zavinění uplatněn v původním řízení a může mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.
4. Žalobkyně již v původním řízení namítala podjatost Ing. L. V., vedoucí kontrolní skupiny, a tento nový důkaz podle jejího mínění představuje „další konkrétní okolnost svědčící o nežádoucím vztahu uvedené osoby k předmětu řízení“, která podle městského soudu v původním řízení scházela k tomu, aby u této osoby byly dány důvody k pochybnostem o její podjatosti. Jednoznačně z něj vyplývá, že vedoucí kontrolní skupiny již měsíc před vyřízením námitek předjímalá výsledek uvádějíc, že s ohledem na skutečnosti zjištěné Policí České republiky (dále jen „**PČR**“) je velmi pravděpodobné, že podané námitky budou zamítnuty. Evidentně již od zahájení kontroly postupovala zaujatě a předpojatě, když bez dalšího přejímala informace a zjištění PČR z neskončeného trestního stíhání, aniž bylo rozhodnuto o vině a trestu, a když uvedla, že „*příjemce opakovaně vědomě vyhotovil a předložil nepravdivé či hrubě zkreslené doklady*“. Tato citace je doslovným opisem části Oznámení o zahájení trestního stíhání, aniž vedoucí kontrolní skupiny zohlednila, že bylo následně změněno, jelikož se neprokázalo, že příjemce předložil jakékoli nepravdivé nebo neúplné doklady. Vedoucí kontrolní skupiny přitom neumožnila žalobci s těmito interními pochybnostmi se seznámit, bránit se proti nim a doplňovat důkazní návrhy.
5. Výše uvedené podle žalobkynina názoru zakládá důvodné pochybnosti o podjatosti vedoucí kontrolní skupiny ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „**správní řád**“), proto žalobkyně navrhla, aby městský soud rozhodl o obnově uvedeného soudního řízení. Ve zbytku návrhu žalobkyně zopakovala argumentaci obsaženou v původní žalobě.

## III. Vyjádření žalovaného k návrhu

6. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na obnovu řízení uvedl, že Interní sdělení je pouze korespondencí mezi jeho jednotlivými odbory. Nejedná se o žádný podklad pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 správního řádu, resp. pro rozhodnutí o podaných námitkách proti protokolu. Žalovaný dále konstatoval, že části, které dle žalobkynina tvrzení měla vedoucí kontrolní skupiny předjímat z podkladů získaných od PČR, aniž by bylo v trestním řízení pravomocně rozhodnuto, jsou toliko informacemi, které úřední osoba ze

spisu získala a které nikdy nebyly využity v rámci kontroly prováděné žalovaným. Nejsou obsahem spisu z kontroly, nejsou zahrnuty mezi podklady pro vydání rozhodnutí a nebyly nijak zohledněny v rámci protokolu o kontrole ani při vyřizování námitek proti protokolu z kontroly na místě.

7. Žalovaný připomněl, že městský soud v rozsudku ze dne 16. 1. 2020 uvedl, že oprávnění vedoucí kontrolní skupiny nahlížet do spisu vedeného v rámci trestního řízení není samo o sobě způsobilé založit pochybnosti o její nepodjatosti. Logicky pak nemůže takové pochybnosti založit ani samotné nahlédnutí do spisu, získání informací z něj a jejich další sdělení v rámci správního orgánu. Kromě toho je z obsahu spisového materiálu zřejmé, že o podaných námitkách a jejich doplněních tato osoba ani nerozhodovala. Jakékoli její domnělé, resp. pouze žalobkyní tvrzené, pochybnosti jsou tak irelevantní. Dle názoru žalovaného navíc jakýkoli názor jakékoli úřední osoby, byť v písemné formě, zformulovaný před přijetím rozhodnutí ve věci samé, nemůže automaticky zakládat její podjatost. K tomu by došlo, pokud by úřední osoba měla určitý vztah k věci, který by mohl „zkřivit“ její postoj k výkonu jí svěřené pravomoci. Žádný takovýto vztah však žalobkyně ani netvrdí, ani neprokazuje, tím méně ve vztahu k řízení o námitkách, o kterých vedoucí kontrolní skupiny ani nerozhodovala. Žalovanému pak není vůbec zřejmé, z čeho žalobkyně vychází při tvrzení, že vedoucí kontrolní skupiny měla postupovat zaujatě a předpojatě již od zahájení kontroly. Vzhledem k uvedenému žalovaný navrhl, aby městský soud návrh na povolení obnovy zamítl.
8. V odpověď na výzvu městského soudu k upřesnění okolností, za nichž se Interní sdělení dostalo do její dispozice, žalobkyně v podání z 26. 11. 2020 uvedla, že poštovní obálka s touto listinou byla doručena 30. 3. 2020 v odpoledních hodinách na vrátnici areálu U Panelárny 136, Buštěhrad, kde sídlí také žalobkyně, a ještě téhož dne byla předána žalobkyninu jednateli, jenž se s ní seznámil 31. 3. 2020. K prokázání těchto skutečností žalobkyně navrhla výslech svědků: účetní M. T. a svého jednatele, Ing. J. M.
9. V doplnění návrhu z 12. 1. 2021 žalobkyně plně setrvala na svém dosavadním stanovisku, které pouze mírně argumentačně rozpracovala, a jako důkaz navrhla dvě další listiny specifikované níže.

#### IV. Ústní jednání

10. Dne 14. 1. 2021 se ve věci konalo ústní jednání, během nějž účastníci řízení zopakovali argumenty obsažené ve svých písemných dřívějších podáních. Žalobkyně k dotazu soudu uvedla, že obálku, v níž jí bylo Interní sdělení doručeno od neznámého odesílatele, již k dispozici nemá, a setrvala na svém procesním návrhu. Žalovaná navrhla, aby městský soud návrh odmítl, pokud nebude prokázána včasnost jeho podání, nebo aby jej jako nedůvodný zamítl.
11. Městský soud provedl jako důkaz úřední záznam č. j. NCOZ-1515-241/TČ-2016-412302-C ze dne 10. 11. 2016 o nahlížení Ing. L. V. uvedeného dne do policejního spisu, který navrhla žalobkyně (výslovně uvedla, že se nejedná o nový důkaz, jenž by měl odůvodnit povolení obnovy řízení), a záznam o žalobkynině nahlížení do správního spisu ze dne 17. 12. 2018, který navrhla žalovaná, a dále samotné Interní sdělení. Naproti tomu návrhy na výslechy svědků – žalobkyniny účetní M. T. a jednatele, Ing. J. M. – městský soud zamítl pro nadbytečnost. Záznam o žalobkynině nahlížení do správního spisu ze dne 10. 1. 2019,

který soudu předložila žalobkyně, je již součástí správního spisu, a proto se jím dokazování neprovádí.

### V. Posouzení věci městským soudem

12. Obnova řízení je upravena v §§ 111 až 119 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu nebo ve věcech politických stran a politických hnutí (§ 114 odst. 1). Návrh na obnovu řízení lze podat ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy, avšak po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán. (§ 115 odst. 1 a 2).
13. Důvody obnovy řízení jsou upraveny v § 111 s. ř. s., podle nějž *„[ř]ízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější.“*
14. V rámci zkoumání podmínek řízení městský soud naznal, že návrh na obnovu řízení skočeného jeho rozsudkem ze dne 16. 1. 2020 je částečně nepřipustný, neboť výrokem I. uvedeného rozsudku byla žaloba na ochranu před nezákonným zásahem v části směřující proti kontrolním zjištěním vysloveným v protokolu o výsledku kontroly pro nepřipustnost odmítnuta. Výrok o odmítnutí návrhu má přitom ze zákona povahu usnesení (srov. návětí § 46 odst. 1 s. ř. s.), na čemž nic nemění ani to, že v dané věci měl vzhledem k procesním okolnostem (ve zbylé části byla žaloba zamítnuta) formální podobu jednoho z výroků rozsudku. Samotná forma rozhodnutí nemůže založit přípustnost opravného prostředku v situaci, kdy je takový opravný prostředek podle zákona nepřipustný.
15. Ve vztahu k výroku II. uvedeného rozsudku městský soud naznal, že návrh je přípustný, obsahuje všechny zákonem vyžadované náležitosti (§ 116 s. ř. s.) a byl podán osobou oprávněnou. Jisté otazníky však visí nad jeho včasností, konkrétně nad tím, zda byl podán do tří měsíců poté, co se žalobkyně dozvěděla o obsahu Interního sdělení. Z předložených záznamů o nahlížení do spisového materiálu správního orgánu vyplývá, že nebylo součástí správního spisu a žalobkyně jej musela získat jiným způsobem. Není proto bez dalšího vyloučeno, že k tomu došlo poštovní obálkou od třetí osoby. K prokázání svého tvrzení, že se tak stalo popsáním způsobem 30. 3. 2020, žalobkyně navrhla výslech dvou svědků, své účetní Martiny Tesařové a svého jednatele, Ing. Jiřího Mráčka, jelikož originál dopisní obálky, v níž mělo být Interní sdělení doručeno, již žalobkyně podle svého tvrzení k dispozici nemá.
16. Městský soud by tedy musel provádět další poměrně komplikované dokazování, zahrnující výslech několika svědků, toliko k prokázání splnění podmínek řízení, konkrétně včasnosti podaného návrhu. Avšak v procesní situaci, kdy Interní sdělení zjevně nemůže přivodit pro žalobkyni příznivější výsledek původního řízení (k tomu srov. argumentaci níže), měl soud za to, že v zájmu rychlosti a hospodárnosti řízení je splnění podmínek řízení v tomto konkrétním případě dostatečně osvědčeno žalobkyninými tvrzeními o tom, kdy se Interní sdělení dostalo do její dispoziční sféry, a výslech navržených svědků by byl proto

nadbytečný. Tímto postupem soudu přitom nebyl žádný z účastníků řízení zkrácen na svých právech.

17. V řízení o povolení obnovy soud u navržených důkazů zkoumá jednak jejich aspekty formální (zda nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny bez viny jeho účastníka), jednak materiální (zda mohou přivodit pro navrhovatele příznivější výsledek obnoveného řízení). U materiálního aspektu přitom postačí pravděpodobnost takového příznivějšího výsledku, nikoli jistota (rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Cz 81/67 ze dne 28. 7. 1967 nebo z odborné literatury Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P.: *Soudní řád správní - online komentář. 3. aktualizace*. Praha: C. H. Beck, 2016). Pokud by totiž soud již ve fázi řízení o povolení obnovy předjímal, jak by případné obnovené řízení dopadlo, došlo by k rozostření hranic mezi těmito řízeními a zákonné rozdělení by fakticky pozbylo smyslu (srov. přiměřeně rozsudek zdejšího soudu č. j. 8Ca 119/2009 - 154 ze dne 18. 7. 2013).
18. Jediným novým důkazem, jež žalobkyně předložila, je shora uvedené Interní sdělení žalovaného, které podle žalobkynina přesvědčení ve spojení se skutečnostmi známými již v původním řízení odůvodňuje předpoklad, že vedoucí kontrolní skupiny, Ing. L. V., měla s ohledem na svůj poměr k věci takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu pochybovat o její nepodjatosti.
19. Podjatost vedoucí kontrolní skupiny namítala žalobkyně již v řízení, jehož obnovy se nyní domáhá, dovozujíc ji z toho, že byla oprávněnou úřední osobou bezprostředně se podílející na úkonech v rámci kontroly a zároveň byla na základě pověření oprávněna jednat za žalovaného v rámci trestního řízení vedeného proti žalobkyninu jednateli, obviněnému pro zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, 5 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.
20. Městský soud v rozsudku ze dne 16. 1. 2020 této námitce nepřisvědčil řka, že „*sama okolnost záležející v tom, že vedoucí kontrolní skupiny současně byla pověřena činěním úkonů v rámci trestního řízení, v němž žalovaný vystupoval v roli poškozeného uplatňujícího nárok na náhradu škody v rámci adhezního řízení, konkrétně k nahlížení do spisu v rámci tohoto řízení, nesvědčí jakkoli pro závěr o nežádoucím vztahu úřední osoby majícím potenciál ke „zkřivení“ jejího postoje k výkonu jí svěřené pravomoci ve světle výše uvedených judikatorních závěrů. [...] 82. Jak bylo uvedeno výše, stavěl-li tedy žalobce svou žalobní argumentaci na tom, že jsou dány důvody pochybovat o nepodjatosti vedoucí kontrolní skupiny proto, že se tato osoba zprostředkovane fakticky podílí na rozhodování (resp. výkonu jiné formy výkonu činnosti veřejné správy) týkajícím se zájmu žalovaného, který žalovaný hájí rovněž v adhezním řízení trestním, v němž byla úřední osoba pověřena nahlížením do trestního spisu, je soud přesvědčen, že bez přistoupení dalších konkrétních okolností svědčících o nežádoucím vztahu uvedené osoby k předmětné věci, resp. k předmětu řízení, nejsou ve vztahu k této úřední osobě dány důvody pochybovat o její nepodjatosti a uvedená osoba tak není bez dalšího z uvedené věci vyloučena. 83. Podílela-li se tedy tato úřední osoba na kontrolních úkonech v rámci Kontroly prováděné žalovaným u žalobce, nelze dle soudu v této okolnosti spatřovat nezákonný zásah žalovaného do práv žalobce.“*
21. Interní sdělení z 3. 12. 2018, označené „pro vnitřní potřebu“ a adresované řediteli Ing. V. Š., skutečně zpracovala Ing. L. V., jež vedla kontrolní skupinu a zároveň byla žalovaným pověřena k úkonům v rámci trestního řízení. Jde o třístránkový dokument, v jehož prvních dvou třetinách je shrnuta podstata věci a dosavadní průběh kontroly s dovětkem,

že v rámci podaných námitek bylo opětovně nahlédnuto do trestního spisu (29. 11. 2018) a byly z něj pořízeny kopie. Následně (v poslední třetině Interního sdělení) se uvádí, že „[z] podkladů PČR vyplývá, že v souvislosti s pořízením vybavení v rámci projektu příjemce opakovaně vědomě vyhotovil a předložil nepravdivé či hrubě zkreslené doklady. Z komunikace mezi příjemcem, dodavatelem a jednotlivými subdodavateli, kterou má PČR k dispozici, je zjevné, že příjemce i dodavatel GESTUM Capital s.r.o. věděli o skutečných nákladech na pořízení technologií, a přesto vyhotovili a příjemce předložil doklady obsahující nepravdivé/zkreslené údaje. Komunikace probíhala mezi jednatelem příjemce a jednotlivými dodavateli, předprodej zajišťovala společnost GESTUM Capital s.r.o. PČR má také k dispozici skutečné tržní ceny většiny vybavení, z nichž vyplývá nákup předraženého vybavení.“ Následuje rekapitulace otázek, jež PČR položila ustanovenému znalci, a shrnutí zpracovaných znaleckých posudků. Tato část interního strana končí konstatováním, že se jedná „o informace z vedeného trestního řízení, k němuž se vztahuje mlčenlivost. PČR aktuálně zpracovává návrh na podání obžaloby.“ V samotném závěru Ing. L. V. uvádí: „S ohledem na výše uvedené skutečnosti podpořené závěry PČR je velmi pravděpodobné, že podané námitky budou zamítnuty a vypořádání námitek bude probíhat ve smyslu závěrů z Protokolu o výsledku kontroly. Proces vypořádání námitek není ukončen, probíhá další ověřování.“

22. Uvedený dokument tedy představuje vnitřní komunikaci uvnitř správního orgánu, v jejímž rámci byl ředitel Ing. V. Š. informován o případu, v němž existovalo podezření na porušení zákona při využití poskytnuté dotace, konkrétně o dosavadním průběhu finanční kontroly i šetření prováděného orgány činnými v trestním řízení, a to mimo jiné s ohledem na nahlížení do spisu, jež jmenovaná vykonala několik dnů před sepisem Interního sdělení (konkrétně 29. 11. 2018). Obsah policejního spisu, včetně znaleckých posudků, je v něm přitom toliko zkráceně reprodukován, nejedná se o vyjádření vlastního názoru nahlížející osoby nebo hodnocení práce PČR. Jestliže městský soud naznal, že provádění úkonů v trestním řízení Ing. L. V. jménem žalovaného coby poškozeného, a to včetně nahlížení do policejního spisu, nezakládá důvod pochybovat o její nepodjatosti v rámci kontroly, pak totéž musí nutně platit o popsáném dalším nakládání s informacemi. Jak výstižně podotkl žalovaný, pokud by Ing. L. V. sice byla oprávněna do spisu nahlédnout, avšak zjištěné poznatky by nemohla uvnitř správního orgánu dále sdílet, institut nahlížení do spisu by do značné míry pozbyl smyslu, neboť by neumožnil žalovanému účinné hájení práv v trestním řízení. Na právě uvedeném nemění ničeho ani skutečnost, že Ing. L. V. nahlížela do policejního spisu vícekrát, poprvé již 10. 11. 2016, jak vyplývá z žalobkyní předloženého záznamu o nahlížení z uvedeného dne. Již v řízení, jehož obnovy se žalobkyně domáhá, ostatně bylo známo, že plná moc k nahlížení do policejního spisu byla vedoucí kontrolní skupiny udělena 9. 11. 2016, a tedy bylo lze důvodně předpokládat, že tohoto procesního práva využila již dříve.
23. Žalobkynina argumentace, podle níž vedoucí kontrolní skupiny slepě přejala závěry PČR, nemůže obstát, neboť daný dokument je pouhou vnitřní informací o aktuálním stavu řízení bez právních účinků a nebylo jím nijak zasaženo do žalobkyniných veřejných subjektivních práv. Jestliže měla žalobkyně za to, že žalovaný při konkrétních krocích, jež se promítly v její právní sféře, v rozporu se zákonem pouze přejal závěry PČR, mohla se bránit příslušnými procesními prostředky proti těmto konkrétním krokům. Existence Interního sdělení na tom ničeho nemění.
24. Přisvědčit nelze ani argumentaci, že vedoucí kontrolní skupiny předjímalá způsob vyřízení žalobkyniných námitek proti protokolu o výsledku kontroly. Je tomu tak předně proto,

že Ing. L. V. o těchto námitkách nerozhodovala. Podle § 14 odst. 1 věty první zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), „[n]evyhoví-li námitkám vedoucí kontrolní skupiny nebo kontrolující ve lhůtě 7 dnů ode dne jejich doručení, vyřídí je nadřízená osoba kontrolujícího ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení tak, že jim vyhoví, částečně vyhoví, nebo je zamítne.“ Ze správního spisu pak městský soud zjistil, že námitky skutečně vyřídila 14. 1. 2019 Ing. L. V., ředitelka odboru kontroly, jejímž časovým razítkem je rozhodnutí také opatřeno.

25. Avšak ani pokud by svůj předběžný odhad výsledku probíhajícího námitkového řízení vyjádřila v interní komunikaci uvnitř správního orgánu osoba oprávněná je vyřídit (nelze přehlédnout, že Interní sdělení sice zpracovala Ing. L. V., ale jako odesílatelka je uvedena právě Ing. L. V.), nezakládalo by to důvody k pochybnostem o její nepodjatosti. Každé rozhodnutí se totiž utváří určitou dobu, na základě studia různých podkladů a jejich průběžného vyhodnocování, a jestliže odpovědná osoba informuje ředitele jiného odboru uvnitř téhož správního orgánu o svém předběžném názoru – navíc v rovině pravděpodobnosti a s dovětkem, že proces vypořádání není u konce a probíhá další ověřování –, nijak to nedokládá její nestandardní poměr k předmětu řízení a nemůže tedy vést ani k pochybnostem o její nepodjatosti. Pro úplnost je k tomu třeba uvést, že námitkám bylo v rozhodnutí z 14. 1. 2019 částečně vyhověno, jejich vyřízení tedy ani nedopadlo tak, jak Ing. L. V. předběžně odhadla.
26. Žalobkynin požadavek, aby musela být ještě před vyřízením svých námitek proti protokolu o výsledku kontroly seznámena s předběžným právním názorem úředních osob, aby se proti němu mohla bránit a doplňovat důkazní návrhy, nemá žádnou oporu v právních předpisech. Ostatně ani žalobkyně neuvádí, z čeho toto své údajné právo dovozuje.
27. Městský soud shrnuje, že výsledek obnoveného řízení by ani při zohlednění Interního sdělení nemohl být pro žalobkyni příznivější, jelikož toto sdělení nepřináší žádné nové skutečnosti týkající se tvrzené podjatosti vedoucí kontroly skupiny. Pokud jde o reprodukci obsahu vyšetřovacího spisu řediteli jiného odboru uvnitř žalovaného, již z rozsudku ze dne 16. 1. 2020 vyplývá, že tato skutečnost pochybnosti o nepodjatosti jmenované úřední osoby nezakládá, jelikož je nezakládaly jí prováděné procesní úkony za žalovaného v trestním řízení, včetně nahlížení do spisu, jež v sobě takové další použití získaných informací nutně zahrnuje. Pochybnosti o podjatosti této úřední osoby nemůže z povahy věci založit to, že interně sdělila svůj odhad výsledku vyřízení žalobkyniných námitek, jelikož tyto námitky nevyřizovala ona, nýbrž její nadřízená osoba.

## VI. Závěr a náklady řízení

28. Návrh na obnovu řízení městský soud ve vztahu k výroku I. rozsudku ze dne 16. 1. 2020 odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 114 odst. 1 *a contrario* s. ř. s. pro nepřípustnost a ve vztahu k výroku II. zamítl podle § 118 odst. 2 části věty za středníkem s. ř. s., jelikož důvody obnovy nebyly splněny.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl městský soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

30. Pro úplnost městský soud podotýká, že soudní poplatek za návrh na obnovu řízení ve vztahu k výroku I. rozsudku ze dne 16. 1. 2020 nevybral, proto ani nemohl rozhodnout o jeho vrácení z důvodu odmítnutí návrhu před jednáním (srov. § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 14. ledna 2021

**JUDr. Ing. Viera Horčicová**  
předsedkyně senátu